

[Kristen Amby.]

ved den, og derfor støtter man ogsaa væsentlig et Etagebyggeri for mindrebemidlede børnerige Familier.

Jeg har allerede sagt, at Ministerens Forslag i Forhold til Befolkingskommissionens betegner en Udvidelse, jeg anerkender det ogsaa, for saa vidt som det fremgaar af § 10 i Lovforslaget, hvor Ministeren mener — og det er jo ogsaa det, der her er Tale om —, at i Fremtiden kunde Boligforeninger eller Kommuner eventuelt tænke sig med Salg for Øje at opføre Rækkehuse eller Parcelhuse. Jeg tror nu ikke, Boligforeningerne vil. Jeg synes, at mange af de saakaldte Boligforeninger — det gælder efter mit Skøn dog ikke Arbejdernes, for de bygger først og fremmest for Arbejderne —, ogsaa de, der kalder sig sociale Boligforeninger, har et saa asocialt Tilsnit, at det er horribelt. Naar man hører Arkitekt Poul Henningsen betegne de Rækkehuse, der bygges ude i Skodsborg, og hvor en forholdsvis lille Lejlighed koster et Par Tusind Kroner, som socialt Boligbyggeri, saa er dette at spille Bold med Ordene, og mange af vore Boligforeninger er i Virkeligheden af et saadant Tilsnit. Der bygges nu her i Nærheden af denne Bygning, ude paa Christianshavn, Lejligheder, i og for sig ikke mere rummelige, end hvad enhver Familie maatte have Krav paa, der koster 3 800 Kr. om Aaret, og det er ogsaa en Boligforening, der bygger dem, vist endda Københavns almindelige Boligforening.

Jeg tvivler meget paa, at Boligforeningerne i Fremtiden vil tage sig denne sociale Opgave an: at bygge Rækkehuse. Om Kommunerne vil, det ved jeg ikke. Jeg synes ikke, Københavns Kommune har vist synderlig Initiativ i saa Henseende. Jeg synes, gamle Christian den Fjerde viste mere Initiativ, for saa vidt som Nyboder, der ligger ikke saa langt herfra, er et Vidnesbyrd om, at man efter Datidens Forhold byggede bedre og fornuftigere, end man paa mange Maader har bygget i Nutiden, og ogsaa end Kommunen bygger nu.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. S. Munk, betegnede det som noget rosværdigt for Københavns Kommune, at man siden 1917 havde bygget godt og vel 11 000 2 og 3 Værelsens Lejligheder i Københavns Kommune. Jeg har heroverfor ikke

megen Tro til, at i hvert Fald Københavns Kommune i Fremtiden vil gaa en anden Vej, for dette er ikke noget at rose Københavns Kommune for; Kommunen har haft Mulighederne, har ejet Jord ogsaa her i Byen, Jord, den har købt forholdsvis billigt, men som den jo selv sætter Grundprisen paa, fordi den tillader høj Bebyggelse og derved tvinger Grundprisen i Vejret. Københavns Kommune har ellers her i noget videre Udstrækning sørget for netop det Boligbyggeri, hvori der virkelig var en social Linie og en Fremtidslinie.

Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kan tænke sig at gaa med til at give Adgang ogsaa for andre end Kommuner og Boligforeninger til at faa Laan gennem denne Lov, hvis de vil opføre Parcelhuse eller Rækkehuse. Det kunde nemlig meget vel tænkes, at baade Sparekasser og Forsikringselskaber og for øvrigt ogsaa private Samslutninger, som ikke just var Boligforeninger, vilde gøre noget saadant.

Ministeren forudsætter ogsaa i § 10, at Opførelse af saadanne Huse væsentlig foretages til Ejere, altsaa med Salg for Øje. Hvorfor dog ikke ogsaa lade den Mulighed være aaben, at man kunde opføre en Række af den Slags Huse, enten det nu var Kommuner, Boligforeninger eller private, med Udleje for Øje og Forkøbsret. Det var en Maade, paa hvilken mange Mennesker, som ellers ikke magter det økonomisk, kunde komme i Besiddelse af eget Hus, at de fik Lov til at leje et saadant Hus, hvor Prisen altsaa ogsaa var fikseret, med Forkøbsret. Derfor er jeg meget ked af, at noget saadant efter Forslaget udelukkes.

Ud fra de Synspunkter, jeg her har gjort gældende, mener jeg naturligvis ikke, at Lovforslaget er godt. Det betyder ikke, at vi ikke vil være med til at behandle det med al mulig Velvilje. Vi erkender ogsaa i høj Grad Betydningen af, at der nu sættes Gang i Byggeriet, og i hvert Fald for det første Aars Vedkommende — og man kan jo ikke bygge for mere end de 10 Mill. Kr. det første Aar — mener jeg ogsaa, det er rigtigt at sætte Fart i Etagebyggeriet. Men jeg vil rigtigt nok haabe, at man, naar man skal til at lægge Planer for Fremtiden — og her er altsaa Tale om Planer for 6 Aar frem i Tiden —, ikke først og fremmest hæfter sig